

skat paa 0,3 pro mille er alt for ringe, naar Skatten paa Indtægt af personligt Erhverv er ansat til $1\frac{1}{4}$ pCt.

Ja, jeg kan slutte disse Bemærkninger med at udtale det samme Haab, som den ærede Minister sluttelig udtalte i Gaar, at det gennem Forhandlingerne i Fællesudvalget maa lykkes at komme til et frugtbringende og for Landet og Folket gavnligt Resultat.

Finansministeren (Scharling): Den ærede Ordfører mente, at Hovedhjørnestenen i min Kritik af Udvalgsflertallets Statistik var den, at Landstingets her foreliggende Forslag var beregnet til at give Statskassen et Tab af $2\frac{1}{4}$ Mill. Kr., som altsaa kom Skatteyderne til gode paa den ene eller den anden Maade, og henviste til, at dette Resultat jo ingenlunde var sikkert, idet det jo var meget muligt, at de foreslaaede Skatter vilde give Statskassen et betydelig større Beløb og altsaa i Virkeligheden give en Indtægt for Statskassen. Det forekommer mig, at den ærede Ordfører ved at udtale dette har glemt, hvad han har skrevet i Betænkningen Side 10, hvor der staar, at „det maa anses for liggende uden for Mulighedens Grænser, at disse Lové allerede i de to første Aar af deres Virksomhed skulde indbringe større Beløb end af Koncipisterne beregnet.“ Naar det „ligger uden for Mulighedens Grænser“, at de skulde give Statskassen større Indtægt end beregnet, kunne vi vel altsaa helt se bort derfra. Men dernæst ser den ærede Ordfører ogsaa bort fra, at Tabet for Statskassen i alt Fald bliver mindst $2\frac{1}{4}$ Mill., idet Staten kun maa faa 9,700,000 Kr. ind af de ny Skatter; thi hvad der indvindes mere, gaar til Kommunerne. Forholdet er altsaa dette, at der i hvert Tilfælde opgives $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., som enten direkte komme Skatteyderne til gode ved Nedsættelse af Skattebeløbet eller indirekte som Tilskud til Kommunerne. Naar dernæst den ærede Ordfører henviste til det heldige Resultat, at alle Dele af Landet, baade Købstæderne, Kjøbenhavn og Landkommunerne fik mere trods det mindre Beløb, som Statskassen tilskød efter Kommissionens Forslag, idet det var den stigende Skala, som gav de større Indtægter, kan dette dog ikke her komme i Betragtning, thi det er jo klart, at den stigende Skala ogsaa hviler paa Skatteyderne, og det, der her er Tale om, er Skatteyderne tagne som Helhed, saa det er kun den Forskydning, som den ærede Ordfører paa

et andet Punkt er saa utilfreds med, som her gør sig gældende som Grund til det fortrinlige Resultat, Kommissionens Forslag siges at give. Jeg maa fastholde, at de 1,304,000 Kr., som indkomme for Kommunerne ved den ny Formueskat, paa ingen Maade kan betragtes som et Beløb, der tilfalder Kommunerne af Statskassens nuværende Indtægter, og følgelig bør de lige saa vel trækkes fra, som man paa den anden Side fradrager de ny Beløb, der indkomme ved Ejendomsskylden efter Landstingets Forslag.

Ogsaa hvad angaar Beregningen, Side 5, maa jeg fastholde, at jeg ikke blot kritiserede den, men ogsaa angav, hvad det rigtige Tal vilde være og nærmere angav, hvorledet dette fremkom, idet jeg henviste til det Beløb af Skatter, som der her faktisk er Tale om, fordelt paa samtlige Ejendommers Værdi, i hvilken Henseende jeg benyttede Kommissionens egne Opgivelser, og saa viser det sig, at det bliver ikke de 3 plus 2,3 eller 5,3 pro mille, men kun $3\frac{1}{2}$. Jeg finder i øvrigt ikke paa noget Punkt min Kritik afkræftet ved, hvad der nu fremkom fra den ærede Ordfører og skal derfor ikke trætte det høje Ting med at gaa yderligere ind derpaa. Kun skal jeg bemærke, at naar den ærede Ordfører med synlig Glæde udtalte sig om Regeringens bortfaldne Forslag, som han slet ikke her havde med at gøre, saa er dette en af de Fiktioner, som volder den ærede Ordfører saa megen Tilfredsstillelse. Det er Kommissionens Forslag, der betragtes som bortfaldne ved Landstingets Afstemning. Derimod siges det udtrykkeligt i Landstingets Betænkning Side 5: „*Flertallet fandt det rettest at dele ovennævnte Regeringsforslag i 2 Dele*, saaledes at det ene Forslag kom til at gaa ud paa Ophævelse af de gamle Skatter imod delvis Erstatning ved en ny Ejendomsskat, det andet paa Indførelse af Formue- og Indkomstskat. I det førstnævnte optog man Regeringens Forslag om Ophævelse af Land- og Ligningsskatten og delvis Ophævelse af Bygningsafgiften, udvidet til at angaa Ophævelse af Gammelskatten og af hele Bygningsafgiften, samt om Reglerne for Paaligning af Ejendomsskyld. I det andet fandt Resten af Regeringens Forslag Plads.“ Men kan det glæde den ærede Ordfører at opretholde Fiktionen om, at Regeringens Forslag ere bortfaldne, og særlig dersom denne Fiktion kunde bidrage til at lette en Overenskomst i Fællesudvalget, saa skal jeg gerne finde mig i, at den ærede Ordfører fremdeles taler om Regeringens bortfaldne Forslag.